

ΑΠΟΘΗΚΗ

ΤΩΝ

ΩΦΕΛΙΜΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΝ. 1840.]

[ΑΡΙΘ. 38.]

Ο ΝΑΥΑΡΧΟΣ ΝΕΛΣΩΝ, ΚΑΙ Η ΝΑΥ- ΜΑΧΙΑ ΤΟΥ ΝΕΙΛΟΥ.

ΕΙΣ τὸ διάστημα τῶν πολυαρίθμων καὶ πανδείνων πολέμων, ὅσους ἐπέφερεν ἡ τῶν Γάλλων πολιτικὴ μεταβολή, ὀλίγαι μάχαι συνεκροτήθησαν ἀξιολογώτεραι τῆς τοῦ Νεΐλου· ἐξ αὐτῆς ὅχι μόνον ἐφάνη λαμπρῶς ἡ τῶν νικητῶν ἐμπειρία, ἀλλὰ καὶ τὰ σπουδαιότατα προῆλθον. Ἰδοὺ δὲ ὅποια ἦτον ἡ κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν σχετικὴ θέσις τῆς Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας.

Ἀφοῦ ὁ Βοναπάρτης μετ' ἀπεριγράπτου σχεδὸν ταχύτητος κατῴρθησε πολυαρίθμους εὐκλεεῖς νίκας εἰς τὴν Ἰταλίαν τὸ 1797, ἐπέστρεψεν εἰς τοὺς Παρισίους, ὅπου ἠξιώθη τῆς πλέον κολακευτικῆς ὑποδοχῆς. Πιθανὸν ὅτι εὐκόλως ἤμπορει καὶ τότε νὰ λάβῃ σημαντικὴν θέσιν εἰς τὴν κυβέρνησιν τῆς Γαλλίας· ἀλλ' ὑπὸ φιλοδοξίας ἀπλήστου κυριευμένος, ἀπέβλεπε τόσον ὑψηλὰ, ὅσον ἀκόμη δὲν ἔσχε νὰ φθάσῃ. Ὅθεν ἀνέβαλε πάντα σκοπὸν περὶ πολιτικῆς—ἢ μᾶλλον εἰπεῖν βασιλικῆς—δυνάμεως, καὶ ἀπεφάσισε νὰ ἐπαυξήσῃ τὴν μεγίστην ἤδη στρατιωτικὴν αὐτοῦ ὑπόληψιν διὰ τολμηρᾶς καθόδου ἐπὶ τῆς Αἰγύπτου. Ταύτης οἱ σκοποὶ οὕτω πως ἐξετέθησαν—α'. Νὰ συστήσῃ παρὰ τὸν Νεῖλον Γαλλικὴν ἀποικίαν, ἥτις, χωρὶς τοῦ προστρέχειν εἰς τὸ σύστημα τῆς δι' ἀνδραπόδων γεωργίας, νὰ παρέχῃ τὰ προϊόντα τοῦ Ἀγ. Δομνίκου καὶ τῶν ζαχαροφόρων νήσων· β'. Νὰ ἀνοίξῃ καινοὺς ἀγωγοὺς διὰ τὰ Γαλλικὰ χειροτεχνήματα εἰς τὴν Ἀφρικὴν, Ἀραβίαν, καὶ Συρίαν· καὶ νὰ ἀντιλαμβάνῃ ὅλα τὰ προϊόντα τῶν χωρῶν τούτων· γ'. Κινήσας ἐκ τῆς Αἰγύπτου, νὰ φέρῃ στράτευμα πεντήκοντα χιλιάδων εἰς τὸν ποταμὸν Ἰνδὸν, καὶ νὰ συναγωνισθῇ μετὰ τῶν δυσηρεστημένων Μαχρατῶν, Ἰνδῶν, καὶ Μουσουλμάνων κατὰ τῆς ἐν Ἰνδία Ἀγγλικῆς δυνάμεως. Ἡ τελευταία πιθανὸν ὅτι ἐχρημάτισεν ἡ κυριωτέρα τῆς ἐκστρατείας ταύτης ἀφορμή.

Τὰ πάντα ἡτοιμάσθησαν διὰ τὴν ἐκστρατείαν, καὶ τὴν 19ην Μαΐου, 1798, ἐξέπλευσεν ὁ Βοναπάρτης ἀπὸ τὴν Τέλω (Toulon) μὲ δεκατρία δίκροτα, ἐξ φρεγάτας, καὶ στόλον φορτηγῶν, 25,000 ἀνδρῶν περιέχοντα. Ἀπὸ τὴν Γένοβαν καὶ ἀλλαχόθεν ἄλλοι στολίσκοι συνηνώθησαν μετ' αὐτοῦ. Ἐφθασε δὲ εἰς τὴν Μάλταν τὴν 9ην Ἰουνίου, καὶ εἰς τὸ βραχὺ διάστημα δώδεκα ἡμερῶν ὑπέταξε τὴν νῆσον, καὶ ἀπέπλευσε διὰ τὴν Αἴγυ.

2 δ'.

πτον, ὅπου ἐφθασε τὴν 9ην Ἰουλίου. Ἀποβιβάσας τὰ στρατεύματα, διώρισεν ὥστε τὰ μὲν φορτηγὰ νὰ συρῶσιν ἐντὸς τοῦ ἐσωτέρου λιμένος τῆς Ἀλεξανδρείας, τὰ δὲ πολεμικὰ νὰ μείνωσι προσωρμισμένα παρὰ τὸν αἰγιαλὸν τοῦ Κόλπου Ἀβουκίρ. Ἐλαβε τότε τὴν ὁδηγίαν τοῦ στρατεύματος ὁ Βοναπάρτης, καὶ προέβη εἰς τὸ ἐνδότερον, ὅπου ἀνάγκη αὐτὸν ν' ἀφήσωμεν, καὶ νὰ διευθύνωμεν τὴν προσοχὴν εἰς τὸν ἐν Ἀβουκίρ στόλον.

Ἡ Βρετανικὴ αὐλὴ δὲν ἐγνώριζε κατὰ πρῶτον εἰμὴ ἄορίστως πως τοὺς σκοποὺς τῆς Γαλλικῆς ἐκστρατείας· ἀκούσαντες ὅμως ὅτι εἰς τὴν Τέλω συνηθροίζοντο πλοῖα, ἐπεμφαν στόλον νὰ κατασκοπεύῃ τὰς κινήσεις αὐτῶν. Τοῦ στόλου τούτου διωρίσθη ναύαρχος ὁ Κόμης St. Vincent, ὅστις ἔλαβε διαταγὰς νὰ προσβάλλῃ τὸν Γαλλικὸν μεθ' ὅλου τοῦ ἰδίου του στόλου, ἂν ἡ χρεία τὸ καλέσῃ· ἢ, ἂν ἴρκει μόνον ἀπόσπασμα, νὰ θέσῃ αὐτὸ ὑπὸ τὸν Νέλσωνα (τότε Sir Horatio Nelson). Ὁ Κόμης λοιπὸν St. Vincent ἀπέστειλε τὸν Νέλσωνα ἐκ Γιβραλτάρ μετὰ τρία δίκροτα, τὴν Ἐμπροσθοφυλακὴν, τὸν Ὁρίωνα, καὶ τὸν Ἀλέξανδρον, μετὰ τέσσαρας φρεγάτας, καὶ μίαν κορβέτταν. Μετὰ τοῦ μικροῦ στολίσκου τούτου ἐπλευσεν εἰς τὸν Κόλπον τοῦ Λουγδούνου, ὥστε νὰ κατασκοπεύῃ τοὺς ἐν Τέλω Γάλλους· ἔτυχε δὲ πυκνοτάτῃ ὁμίχλῃ νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς δύο στόλους ἀπὸ τοῦ νὰ ἴδωσιν ἀλλήλους, μολονότι, εἰς τὸ πέλαγος ἐξερχόμενοι οἱ Γάλλοι, ἐπέρασαν ὀλίγας μόνον λεύγας μακρὰν τῶν Βρετανῶν, οἵτινες οὕτω διεσώθησαν κατ' εὐτυχίαν ἀπὸ τὴν προσβολὴν πολὺ ἀνωτέρας δυνάμεως.

Μαθὼν ὁ Νέλσων, ὅτι ὁ Γαλλικὸς στόλος πρῶτον ἐμελλε νὰ ὑπάγῃ κατὰ τῆς Μάλτας, ἔπειτα δὲ κατὰ τῆς Αἰγύπτου, ἔστειλεν εἰδῆσιν εἰς τὸν Κόμητα St. Vincent, ὅστις ἐπεμφεν εἰς αὐτὸν πρὸς ἐπιδυνάμωσιν δέκα δίκροτα ἐβδομήκοντα τεσσάρων κανονίων, τὸν Κυλλοδὲν, Γολιάθ, Μινώταυρον, Ἀμυναν, Βελλεροφόντην, Μεγαλοπρεπῆ, Ζηλωτὴν, Ταχὺν καὶ ἀσφαλῆ, Θησέα, Τολμηρὸν, καὶ τὸν Λεάνδρον πεντήκοντα κανονίων. Ὁ ἐξαίρετος στόλος οὗτος ἐτέθη τῶρα ὑπὸ τὴν ἀπεριόριστον αὐτοῦ ὁδηγίαν· διότι αἱ μέλλουσαι πράξεις ἀφείθησαν ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ διακρίσιν.

Πρῶτα νέα ἔμαθεν ὁ Νέλσων, ὅτι οἱ Γάλλοι αἰφνιδίως παρουσιασθέντες κατέλαβον τὴν Μάλταν· ὅθεν ἔπλασε σχέδιον νὰ κτυπήσῃ αὐτοὺς εἰς τὸν λιμένα τῆς

Γαύλου· ἀλλ' εἶχαν ἡδὴ ἐκπλεῦσειν, πρὶν φθάσῃ ἐκεῖ. Ἐσυμπέρανε τότε ὅτι προέβησαν εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἀλλὰ θετικῶς οὐδὲν ἐγνώριζεν. Ἐφθασε μετὰ τοῦ στόλου ἔξω τῆς Ἀλεξανδρείας τὴν 28ην Ἰουνίου, ἀλλ' ὁ ἐχθρὸς δὲν ἦτον ἐκεῖ, οὔτε ὑπῆρχεν εἰδησίς τις περὶ αὐτῶν· ὁ διοικητὴς ὁμῶς εἶχε λάβρειν ὑποηλώσεις τῶν σκοπῶν τοῦ Βοναπάρτου, καὶ προητοίμαζε τὴν πόλιν εἰς ἄμυναν. Ἀνεχώρησε λοιπὸν ὁ Νέλσων ἐκ τῆς Αἰγύπτου, καὶ προέβη κατὰ τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς Μεσογείου, ἐλπίζων νὰ συναντήσῃ τὸν ἐχθρόν.

Ὁ Γαλλικὸς στόλος ἐφθασεν εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν χωρὶς νὰ παρατηρηθῇ ὑπὸ τοῦ Νέλσωνος· οὗτος δ' ἐπλευσεν ὀπίσω εἰς τὴν Σικελίαν, συγκεχυμένους διὰ τὴν ἀποτυχίαν. Ἐνταῦθα ἐπεσκεύασε τινὰ τῶν πλοίων, ἔστειλε δὲ γράμματα εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἐξηγητικὰ τῆς ἀτυχοῦς ἐκβάσεως τοῦ μέχρι τοῦδε καταδιωγμοῦ. Ἐτι ὁμῶς ἐπέμενεν εἰς τὴν ἰδέαν ὅτι οἱ Γάλλοι ὑπῆγαν εἰς τὴν Αἴγυπτον· ἀλλὰ, καὶ εἰς τοὺς ἀντίποδας ἂν διευθύνθησαν, ἔγραφε πρὸς τὸν Πρῶτον Λόρδον τοῦ Ναυαρχείου, «εἰσαε βέβαιος ὅτι οὐδὲ στιγμὴν θέλω χάσειν νὰ φέρω αὐτοὺς εἰς συμπλοκὴν».

Τὴν 25ην Ἰουλίου ἐξέπλευσε τῆς Σικελίας διὰ τὴν Πελοπόννησον· τὴν δὲ 28ην ἔμαθεν ὅτι πρὸ τεσσάρων ἑβδομάδων ἐφάνησαν οἱ Γάλλοι διευθυνόμενοι πρὸς τὸ νοτιανατολικὸν ἐκ τῆς Κρήτης. Ἀμέσως ἀπεφάσισεν ὁ Νέλσων νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν· φθασας δ' ἐκεῖ τὴν 1ην Αὐγούστου, εὐρῆκεν, ἐπὶ τέλους, τὸν ζητούμενον. Πολλὰς προηγηθεῖσας ἡμέρας μάλιστα εἶχεν εἶτε φάγειν εἶτε κοιμηθῇ ὁ Νέλσων· τώρα διέταξε νὰ παρατεθῇ τὸ γεῦμα, ἐνῷ ἐγίνοντο αἱ τῆς μάχης ἐτοιμασίαι· ὅτε δὲ οἱ ἀξιωματικοὶ αὐτοῦ ἐσηκώθησαν ἐκ τῆς τραπέζης, καὶ ὑπῆγεν ἕκαστος εἰς τὴν ἰδιαιτέραν αὐτοῦ στάσιν, τοὺς εἶπεν, «Αὔριον τοιαύτην ὥραν θέλω ἔχειν κερδημένον ἢ τὸν τίτλον Λόρδου, ἢ τὸ κοιμητήριον Οὐέστμινστερ*».

Ὁ Γάλλος ναύαρχος εἶχε προσορμίσειν τὰ πλοῖα τοῦ εἰς τὸν Κόλπον Ἀβουκίρ, τοῦ ἐμπροσθίου δικρότου εὐρισκαμένου σχεδὸν ἐπὶ τινὰ ῥηχά, τοῦ δὲ λοιποῦ στόλου σχηματίζοντος καμπύλην γραμμὴν παρὰ τὰ βαθεὰ ὕδατα. Συνίστατο δὲ ὁ στόλος ἀπὸ δεκατρία δίκροτα, —ἐξ ὧν τρία ἦσαν ὀγδοήκοντα κανονίων, ἐν δὲ 120, —καὶ τέσσαρας φρεγάτας, ὅλα ὁμοῦ φέροντα 1196 κανόνια, καὶ 11,230 ἄνδρας. Οἱ Ἀγγλοὶ εἶχαν ὡσαύτως δεκατρία δίκροτα, καὶ ἐν πλοῖον πεντήκοντα κανονίων, φέροντα 1012 κανόνια, καὶ 8068 ἄνδρας. Τὸ σχέδιον τοῦ Νέλσωνος ἦτο νὰ περικλείσῃ μέρος τῶν ἐχθρικῶν πλοίων μετὰ διπλῆς γραμμῆς τῶν ἰδίων του, καὶ οὕτω νὰ προσβάλλῃ αὐτὰ ἀμφοτέρωθεν διαμιάς. Τὸ σχέδιον τοῦτο μαθὼν παρὰ τοῦ Νέλσωνος εἰς τῶν ἀξιωματικῶν, «Τί τάχα,» εἶπε μετ' ἀγαλλιᾶσεως «θέλει στοχασθῇ ὁ κόσμος, ἂν ἐπιτύχωμεν!» Ἀδὲν ἔχει ἌΝ

ἡ ὑπόθεσις αὕτη, ἀπεκρίθη ὁ Νέλσων· «ὅτι μὲν θέλωμεν ἐπιτύχειν, εἶμαι βέβαιος· ποῖος ὁμῶς θέλει ἐπιζήσειν νὰ διηγηθῇ τὴν νίκην, τοῦτο εἶναι ἄλλος λόγος.» Αὕτη εἶναι μία τῶν πολυαρίθμων περιστάσεων, εἰς τὰς ὁποίας ὁ Νέλσων ἐδείξε βαθμὸν πεποιθήσεως, σχεδὸν ἀκατανόητον εἰς κοινὰ πνεύματα.

Προσεγγίσαντος τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου, ἤνοιξε κατ' αὐτοῦ ὁ Γαλλικὸς σταθερὸν πῦρ, τὸ ὁποῖον ὁμῶς δὲν ἀνταπεδίδeto, ἐπειδὴ οἱ Ἀγγλοὶ κατεγίνοντο εἰς ἐτοιμασίαν διὰ ν' ἀράξωσι. Βρίκιόν τι μετεχειρίσθη ὁ Γάλλος ναύαρχος ὡς δέλεαρ, δι' οὗ νὰ παρακινήσῃ τοὺς Ἀγγλους νὰ πλησιάσωσιν εἰς ὑφαλὸν τινα· ἀλλ' ὁ Νέλσων ἀπέφυγε τὴν παγίδα. Ὁ Γολιάθ εἰσέπλευσεν ἀναμέσον τῆς Γαλλικῆς γραμμῆς καὶ τοῦ αἰγιαλοῦ, ἤραξε πλησίον ἐνὸς τῶν δικρότων, καὶ ἤνοιξε κατ' αὐτοῦ ταχύ πῦρ. Ὁ Ζηλωτὴς προσεκολλήθη παρομοίως εἰς ἄλλο Γαλλικὸν δίκροτον, τὸ ὁποῖον κατέστρεψεν ἐξ ὀλοκλήρου εἰς δώδεκα λεπτά. Ὁ Ὠρίων, προσέτι, ὁ Τολμηρὸς, καὶ ὁ Θησεύς, ἐπέρασαν ἐκ διαδοχῆς μετὰ τοῦ αἰγιαλοῦ καὶ τῆς Γαλλικῆς γραμμῆς, καὶ ἐδιέλεξαν πλοῖα, μεθ' ὧν ἦλθον εἰς συμπλοκὴν.

Ἐν τῷ μετὰ τὰ ἐπίλοιπα Βρετανικὰ πλοῖα ἐκτύπησαν τὴν Γαλλικὴν γραμμὴν ἀπὸ τοῦ ἔξω μέρους, τουτέστι τὸ πλεον ἄπομεμακρυσμένον τῆς ξηρᾶς. Ὁ Νέλσων, εἰς τὴν Ἐμπροσθοφυλακὴν, ἐφώρμησε κατὰ τοῦ Σπαρτιάτου, ἐνῷ ὁ Μινώταυρος, ὁ Βελλεροφόντης, ἡ Ἀμυνα, καὶ ὁ Μεγαλοπρεπὴς, προσέβαλον κατὰ τῶν ἄλλων πλοίων τῆς Γαλλικῆς γραμμῆς. Ἡ ἐκπυρσοκρότησις ἐγίνε τρομερά· ἤρχισεν εἰς τὰς ἐξ ἡμισυ, καὶ εἰς τὰς ἐπτά ἐνύκτωσεν, ὥστε ἄλλο φῶς δὲν ὑπῆρχεν εἰμὴ τὸ ἐκ τοῦ πυρὸς τῶν κανονίων. Ἐν τῶν Ἀγγλικῶν πλοίων, ὁ Κυλλοδὲν, ἐκάθισεν αἰφνιδίως εἰς τὰ ῥηχὰ πρὶν ἀρκετὰ πλησιάσῃ, καὶ οὕτω ἐμποδίσθη τοῦ νὰ συμμεθῇ τῆς μάχης. Τὰ δὲ λοιπὰ τρία, ὁ Ταχὺς καὶ ἀσφαλὴς, ὁ Λεάνδρος, καὶ ὁ Ἀλέξανδρος, ἀπέφυγον τὴν συμφορὰν τοῦ Κυλλοδὲν, καὶ συνηγωνίσθησαν μετὰ τοῦ λοιποῦ στόλου.

Δύο ἐκ τῶν Γαλλικῶν πλοίων ἠλώθησαν ἐντὸς ἐνὸς τεταρτημορίου τῆς ὥρας, καὶ ἄλλα τρία πρὶν τῶν ὀκτῶ ἡμισυ. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, ἔλαβεν ὁ Νέλσων πληγὴν εἰς τὸ μέτωπον, ἥτις ἱκανὴν ὦραν διήγειρε πολὺν φόβον, ἐπειτα ὁμῶς εὐρέθη ἐπιπόλαιος. Ὁ Γάλλος ναύαρχος Brueys ἦτον ἡδὴ φονευμένος. Περὶ δὲ τὰς ἐννέα ἡ Γαλλικὴ ναυαρχίς, Ἀνατολὴ καλουμένη, Orient, καὶ 120 κανόνια φέρουσα, ἐπῆρε φωτίαν, καὶ παρίστανε θῆμα καταπληκτικόν. Τοσαύτην λάμψιν διέχυνεν, ὥστε καθαρῶς ἐφαίνοντο ὅλα τὰ πλοῖα, καὶ σχεδὸν πάντες οἱ ἐπὶ τῶν πλοίων. Περὶ τὰς δέκα ἐξεῖράγη τὸ τρίκροτον.

Τὴν τρομερὰν ταύτην ἐκρηξὴν ἠκολούθησε σιωπὴ οὐχ ἥττον καταπληκτικὴ· εὐθὺς διεκόπη ἀμφοτέρωθεν ἡ πυρσοκρότησις· πρῶτος δὲ ἤχος, τὴν σιωπὴν ταύτην λύσας, ἦτον ὁ κτύπος, ὁ προσελθὼν ἀπὸ τὰ συντετριμμένα κατάρτια καὶ ἐπίκρια, εἰς τὴν θάλασσαν πεσόντα

* Εἰς τὸ κοιμητήριον Westminster θάπτονται οἱ βασιλεῖς, καὶ αἱ ἑνδοξοὶ τῆς Ἀγγλίας ἄνδρες.

ἐκ τοῦ μεγίστου ὕψους, ὅπου εἶχεν ἀναπέμφειν αὐτὰ ἡ τῆς πυρίτιδος βία. Ἰστορεῖται ὅτι σεισμός διέλυσε ποτὲ μάχην μεταξύ δύο στρατῶν· τοιοῦτο συμβεβηκὸς ἤθελε φανῆν ὡς θαῦμα· ἀλλὰ ποτὲ δὲν συνέβη τί ἐν καιρῷ μάχης ἀπλῶς ἀνθρώπινον, ἴσον κατὰ τὸ ὕψος μετ' ἡν ὁμόχρονον ταύτην παῦσιν, καὶ ὅλας τὰς περιστάσεις αὐτῆς.

Ἀργύριον, συμποσούμενον εἰς 15,000,000 φράγκα, περιείχετο εἰς τὴν καεῖσαν ναυαρχίδα.

Εὐθὺς ὅτε τὸ τρίκροτον ἐφάνη καίόμενον, ὁ Νέλσων, μετ' ἡν συνήθη αὐτοῦ φιλανθρωπία, διέταξε νὰ σταλθῶσι λέμβοι πρὸς ἀπαλλαγὴν τῶν πασχόντων, καὶ περὶ τοὺς ἐβδομήκοντα Γάλλους ναύτας διεσώθησαν τοιοῦτοτρόπως.

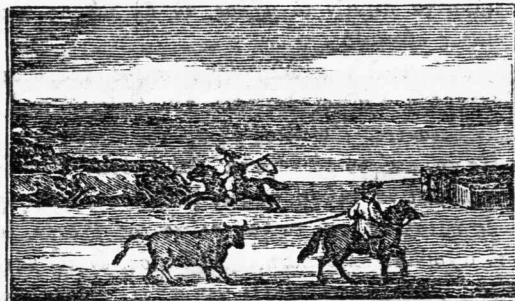
Μετὰ τὴν ἐκρηξιν ἤρχισε πάλιν ἡ ναυμαχία, καὶ ἐξηκολούθει δι' ὅλης τῆς νυκτός· περὶ δὲ τὴν αὐγὴν ὅλα τὰ πλοῖα ἐκτὸς τεσσάρων ἦσαν ἡ παραδομένα ἡ κατεστραμμένα. Τὰ τέσσαρα ταῦτα, δηλ. ὁ Γυλιέλμος Τέλλ, ὁ Γενναῖος, καὶ δύο φρεγάται, εὐτύχησαν νὰ διασωθῶσιν. Ἐκ τῶν δεκαεπτὰ πλοίων τοῦ Γαλλικοῦ στόλου, ἑννέα ἠλώθησαν, τρία ἐκάησαν, ἐν δὲ κατεποντίσθη. Οἱ φονευθέντες καὶ πληγωθέντες Ἀγγλοὶ ἀνέβαιναν εἰς χιλίους· οἱ δὲ φονευθέντες, πληγωθέντες, καὶ αἰχμαλωτισθέντες Γάλλοι εἰς 8000 καὶ ἐπέκεινα. Ὁ Νέλσων ἤθελε κατακαύσειν καὶ τὰς ἐπὶ τοῦ παραλίου Γαλλικὰς ἀποθήκας· ἀλλὰ δὲν εἶχε μικρὰ πλοῖα πρὸς τοῦτο ἀρμόδια.

Ἡ μάχη αὕτη (καλούμενη ἡ Ναυμαχία τοῦ Νείλου, καὶ ποτὲ τοῦ Ἀβουκίρ) ὑπερελάμπυνε τὸν Νέλσωνα. Ὁ Σουλτάνος ἐτίμησεν αὐτὸν μετ' ἡν γούναν ἀπὸ σαμούρια, ἀξίζουσιν πέντε χιλιάδας διστήλα, καὶ πτερὸν ἀδαμαντοκόλλητον, τιμώμενον δεκαοκτὼ χιλιάδας·—ἡ μὴτηρ τοῦ Σουλτάνου ἐπεμφε πρὸς αὐτὸν κιβώτιον ἀδαμαντοκόλλητον, τιμώμενον πεντακισχίλια διστήλα· ὁ τῆς Ῥωσσίας αὐτοκράτωρ Παῦλος ἐπεμφε τὴν ἰδίαν αὐτοῦ εἰκόνα, ἀδαμαντοκόλλητον, ἐντὸς χρυσοῦ κιβωτίου· ὁμοία τούτων δῶρα ἔλαβε παρὰ τῶν βασιλέων τῆς Σαρδινίας καὶ Νεαπόλεως. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ὁ μὲν βασιλεὺς ὕψωσεν αὐτὸν εἰς βαθμὸν Βαρόνου· αἱ Βουλαὶ ἔδωκαν σύνταξιν ἐτήσιον 10,000 διστήλων εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τοὺς δύο ἐφεξῆς διαδόχους του· ἡ Συντροφία τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν ἐχάρισε 50 χιλιάδας διστήλα· ἡ Τουρκικὴ Συντροφία σκεύη ἀργυρᾶ· ἡ δὲ Πόλις τοῦ Λονδίνου ἀπένευμεν εἰς αὐτὸν καὶ εἰς ὅλους τοὺς πλοιοάρχους τοῦ κομψὰς ῥομφαίας.

Δυσκόλως ἤθελεν ἐμπορέσειν τις νὰ εὕρῃ ναυμαχίαν τῶν νεωτέρων, ἥτις ἐπέφερεν ἀποτελέσματα τόσοσιν σπουδαῖα, ὅσων αὕτη. Οἱ τῆς Γαλλίας στρατιωτικοὶ ἀγῶνες βαδμηδὸν εἶχαν καταστρέψειν τὴν ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων τῆς Εὐρώπης συγχροτηθεῖσαν κατ' αὐτῆς ἑνωσιν· αἱ νίκαι τοῦ Βοναπάρτου εἶχαν ταπεινώσειν τὴν ὑπερηφανίαν τῆς Αὐστρίας· ἡ ἡπειρος ἐβλεπε μετὰ τρόμου πρὸς τὴν νέαν δημοκρατίαν· καὶ ὅτε τὸ Διευθυντήριον κατέλαβε τὴν Ῥώμην καὶ τὴν Ἑλβετίαν, κάνεις δὲν

ἐτόλμησε νὰ μεσολαβήσῃ ὑπὲρ αὐτῶν. Ἀλλὰ κατὰ συνέπειαν τῆς ἐν τῷ Νείλῳ νίκης ἔλαβον αἴφνης ἄλλην μορφήν τὰ πράγματα, καὶ ὁ δορικτήτωρ τῆς Ἰταλίας ἀπεκλείσθη εἰς χώραν μακρυνήν, ὅθεν οἱ στόλοι τῆς Ἀγγλίας ἠμποροῦν νὰ τοῦ ἐμποδίσωσι τὴν ἐπιστροφὴν.

ΟΙ ΓΑΥΚΟΙ ΤΗΣ ΝΟΤΙΟΥ ἈΜΕΡΙΚΗΣ.

Οἱ Γαῦκοι (Gauchos) τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς φημίζονται ὡς ἔθνος περιεργότατον. Ἐχουσι μὲν μικρὰν ὁμοιότητα Χριστιανῶν, ἀφοῦ κατήχησαν αὐτοὺς οἱ Ἰησοῦται τῆς Πορτογαλλίας· ἀλλὰ γενικῶς τὰ ἥθη αὐτῶν εἶναι ἀπλοῖα καὶ ἄγρια, ὅσον δύναται ἄνθρωπος νὰ φαντασθῇ. Διὰ νὰ καταλάβωμεν τὸ εἶδος τῆς ὑπ' αὐτῶν οἰκουμένης χώρας, σημειωτέον ὅτι παμμεγέθους σειρὰ βουνῶν (αἱ Ἄνδεις) διαπερᾷ τὴν Νότιον Ἀμερικὴν κατ' ὅλην αὐτῆς τὴν ἑκτασιν, ἀπὸ ἄκρας εἰς ἄκραν. Ἐγγίζει δὲ ἡ μακροτάτη αὕτη σειρὰ πολὺ μᾶλλον εἰς τὸ δυτικόν, ἢ Εἰρηνικὸν παράλιον τῆς Ἀμερικῆς, παρὰ εἰς τὸ ἀνατολικόν, ἢ Ἀτλαντικὸν παράλιον· τὸ δὲ μεταξύ τῆς σειρᾶς καὶ τοῦ Εἰρηνικοῦ μικρὸν διάστημα διατέμνουσι φάραγγες, ἀνώτεραι τὸ μέγεθος καὶ τὸ βάθος ὅποιωνδήποτε ἄλλων εἰς τὸν κόσμον. Ἡ ἀνατολικὴ πλευρὰ τῶν Ἄνδεων, ἐκ τοῦ ἐναντίου, σύγκειται ἀπὸ εὐμεγέθη πεδιάδα, εἰς τινὰ μέρη χιλίων μιλίων τὸ πλάτος. Ἡ πεδιάς αὕτη ὠνομάσθη Πάμπα· οἱ δὲ Γαῦκοι κατοικοῦσιν αὐτήν, ὁμοίως τῶν Ἀράβων εἰς πολλὰ διαιτώμενοι.

Πανταχοῦ σχεδὸν τῆς Πάμπας περιπλανῶνται ἄγριοι βόες καὶ ἵπποι, μετ' ἡσασαν τὴν φυσικὴν ἐλευθερίαν· ἐν δὲ ἀπὸ τὰ κυριώτερα τῶν Γαῦκων ἐνασχολήματα εἶναι τὸ ἀλίσκειν αὐτοὺς, καὶ εἴτε ἡμερόνειν διὰ πώλησιν, εἴτε σφάζειν δι' ἄλλο τι ὄφελος. Τόσον παράδοξος εἶναι ὁ τρόπος τοῦ ἀλίσκειν τὰ ζῶα ταῦτα, ὥστε, ἂν δὲν ἴστορεῖτο ὑπὸ τῶν πλέον εὐυπολήπτων συγγραφέων, μόλις ἤθελε πιστεῦεσθαι. Συγκροτεῖ παράδειγμα ἐκπληκτικὸν τοῦ τί δύναται ἡ ἄσκησις νὰ κατορθώσῃ.

Νηπιόθεν ἐτοιμάζεται ὁ Γαῦκος διὰ τὸν μετέπειτα βίον. Μικροὶ παῖδες, ἅμα γένωσιν ἱκανοὶ ὥστε νὰ περιπατῶσιν ἐλευθέρως καὶ νὰ τρέχωσι, ῥίπτουν τὸν βρόχον, ἢ τὴν συρτοθελίαν, τόσοσιν δεξιῶς, ὥστε πιάνουν κάτους, καὶ περιπλέκουν τοὺς πόδας παντὸς σκύλου, ὅστις κατὰ δυστυχίαν ἀρκετὰ τοὺς πλησιάζῃ. Ἐν καιρῷ ἐπιτυχάνουν ἄριστα εἰς τὰς κατὰ τῶν ὀρνίθων προσβολὰς, μετέπειτα δὲ καὶ εἰς τὸ πιάνειν ἄγρια πτηνά.